

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۴۰۰/۸/۱۱ مورخ ۱۴۰۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۲۳۱۸ با موضوع: «ردیف ۲ و اطلاق ردیف ۳ از تعرفه شماره (۱-۴) عوارض محلی سال ۱۳۹۹ شورای اسلامی شهر ساوه درخصوص عوارض سالیانه بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری و صندوق های قرض الحسنه از تاریخ تصویب ابطال شد.» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می گردد.

مدیر کل هیأت عمومی و هیأت های تخصصی دیوان عدالت اداری – یدالله اسمعیلی فرد

تاریخ دادنامه: ۱۴۰۰/۸/۱۱ شماره دادنامه: ۲۳۱۸ شماره پرونده: ۹۹۰۳۱۱۳

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: بانک سینا با وکالت خانم سامیه مخصوصی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال ردیف ۲ و اطلاق ردیف ۳ از تعرفه شماره (۱-۴) عوارض محلی سال ۱۳۹۹ شورای اسلامی شهر ساوه

گردش کار: خانم سامیه مخصوصی به وکالت از بانک سینا به موجب دادخواست و لایحه تکمیلی ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر ساوه در خصوص نحوه محاسبه عوارض بانکها سال ۱۳۹۹ را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

" احتراماً به وکالت از بانک سینا به شرح دادخواست تقدیم گردیده و دلایل مندرج در این لایحه استدعای ابطال رأی صادره از کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداریها (شهرداری ساوه به شماره ۳۰۱۹۲-۱۳۹۹/۹/۱۸ و ابطال تعیین تعرفه عوارض بانکها موضوع مورد استناد رأی صادره و توقف عملیات اجرایی را دارم.

۱- به موجب اصل ۴۴ قانون اساسی بانکها دولتی هستند و مطابق اصل ۵۱ قانون اساسی هیچ نوع مالیاتی وضع نمی شود مگر به موجب قانون، لذا بند (ب) ماده ۳۰ قانون نحوه وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در مورد معین مصوب ۱۳۷۳ وضع عوارض برای مؤسسات دولتی از جمله بانکها را منوط به تصویب شورای اقتصادی دانسته است.

۲- فعالیت بانکها و شعب مختلف آنها و فعالیت در امور پولی و بانکی در نقاط مختلف کشور گسترده است و فعالیت آنها ملی است نه محلی و آراء ۳۳۴- ۱۳۸۸/۴/۳۰ و ۷۲۴ الی ۷۵۹-۱۰/۱۱/۱۳۹۱ این گونه مصوبات را خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهرها تشخیص و ابطال نموده است، عملکرد پولی و مالی بانکها مطابق بند (ب) ماده ۳۰ قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در مورد معین مصوب ۱۳۷۳ مشمول مقررات پولی و بانکی می شود که باید به تصویب شورای اقتصاد بررسی و ارتباط به وضع عوارض ساختمان و محل استقرار بانک ندارد.

۳- از آنجا که بانکها به منظور کاهش هزینه درون شهری و تردد غیرضروری و در راستای بسط و گسترش دولت الکترونیک و تجارت الکترونیک اقدام به نصب دستگاه های خودپرداز می نماید و هدف از نصب آنها ارائه خدمات به شهروندان و تسهیل عملیات بانکی می باشد لذا وضع عوارض توسط شورای شهر جواز قانونی ندارد، رأی شماره ۱۲۹۹- ۱۳۸۷/۳/۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، اخذ عوارض بدون یک خدمت معین جواز قانونی ندارد و در رأی صادره آمده است که اخذ عوارض در این خصوص فاقد وجاهت قانونی است علاوه بر اینکه هیچ گونه خدماتی توسط شهرداریها ارائه نمی گردد بلکه خود شورا و شهرداری و کارکنان آنان از خدمات خودپردازها بهره مند می شوند و منفعتی از نصب دستگاه ها برای بانکها وجود ندارد. حسب بند ۱۱ ماده ۱۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ دستگاه های خودپرداز که در راستای ارائه خدمات بانکی که توسط بانکها نصب شده اند معاف از پرداخت عوارض هستند (رأی ۵۵۱ - ۱۳۹۲/۸/۲۰) تعیین عوارض بانکها ابطال گردیده است.

۴- شعب بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری که در سراسر کشور مستقرند دارای شخصیت حقوقی واحدی بوده و ملی تلقی می گردند و غیرمحلی می باشند و اختیارات شورای اسلامی شهرها در وضع عوارض موضوع بندهای ۱۶ و ۲۱ ماده ۷۷ اصلاحی قانون تشکیلات و وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخابات شهرداران مقید به وضع عوارض محلی جدید، حسب شرایط زمانی با رعایت ممنوعیتهای مذکور در ماده ۵ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب سال ۱۳۸۱ و مواد ۵۰ و ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده می باشد همان گونه که در آراء شماره ۲۲۰-۱۳۹۱/۴/۲۶، ۷۲۷- ۱۳۹۱/۱۰/۱۱، ۱۱۱-۱۳۹۲/۲/۲۳، ۱۲۴۰- ۱۳۹۶/۱۲/۸ و ۶۸۷-۱۳۹۶/۷/۲۵ آراء متعدد صادره در این خصوص به غیرمحلی بودن آنها تأکید و اخذ هرگونه عوارض را ممنوع می داند. لذا با استناد به موارد فوق آراء صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری بند ۱ ماده ۱۲ و ۱۳ و ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ استدعای ابطال تعرفه پرداخت عوارض تصویب گردیده را دارم.

متن مقررہ مورد اعتراض به شرح زیر است: